

EL: POBLE: CÀTALÀ

ANY III PREUS DE SUSCRIPCIÓ sous participació a la nostra BIBLIOTeca
Núm... 153 CATALUNYA Y NACIONS IBÈRIQUES. 4 pessetes trimestre
PAÍSOS DE UNIÓ POSTAL. 9 pessetes trimestre

Barcelona, dilluns, 15 de juliol de 1906
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: PLASSA SANTA AGNA, 17, PRAL.—TELEFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ a un volum trimestral de la nostra BIBLIOTeca
BARCELONA. 150 pessetes cada mes
CATALUNYA Y NACIONS IBÈRIQUES. 5'00 pessetes trimestre

5 Cts.

Cartró-cuir pera cobertes Roviralta y C.^a Carrer Ample, núm. 24, Barcelona

EL JOVE OCTAVI PELL CUFFI ALUMNE DE LA FACULTAT DE MEDECINA Ha mort a la etat de 22 anys (E. P. D.)

Els seus desconsolats pares don Simeó y donya Dolors; germà, Frederic; oncles, tis, cosins y demés parents presents y ausents, participen als seus amics y coneguts perdua tan sensible y els hi preguen se serveixin assistir a la casa mortuoria, Rambla de Catalunya, 60, avui, dilluns, a les vuit del matí per acompañar el cadavre a l'Iglésia parroquial de la Concepció y d'allí al cementiri del S. O.

No's convida particularment

mentres no hi hagi Corts, pera qu'el Govern recabi determinada autorisaçió, ja'n pot fer de zeloses el senyor Navarro-reverter, no avensura un pas.

Una cosa somblant sucedrà ab França, menassant formalitzar les observacions d'Anglaterra. Austria està a l'aguait, y com que les Corts trigaran a recomanar les sessions, tindrem aquest any una guerra general de tarifes, puxi per arrelarlos ab Alemanya no hi haurà més remei que prorrogar l'actual acord provisional perqüè d'aquí a fi d'any no's podrà concertar nou tractat.

AVELÍ BRUNET

LA CRISI VINÍCOLA

Miting agrícola a Manresa

Del nostre enviat especial

A pas de tortuga, el tren ens porta ahir, de bon matí, a la trabolladora Manresa, on s'hi celebra un important miting per tractar de la crisi vinícola que atravessa Catalunya.

Tot seguit ens presentaren els expedicionaris al teatre Conservatori, que era'l lloc destinat a l'acte.

La sala estava plena d'agricultors que esperaven oir la veu dels oradors anunciatos.

Aquests, excepte'l senyor Zulueta, qui arribava en el tren de les deu, entraren en l'escolari a dos quarts de dos. Una torta salva d'aplaudiments fou el preludi dels entusiasmes que devia produir el miting.

Fet el silenci, començaren sa tasca els oradors, ocupant la presidència els senyors Soler y March, Girona, Gomis, March, Vilafort i darrera els delegats y alcaldes de la comarca.

El president de la Cambra Agrícola del Pla de Bages, senyor Abadal, dona per obrir l'acte, explicant l'alçans del miting destinat a buscar remei a la crisi vinícola y acaba deixant la presidència al senyor Girona com a president de la Federació Agrícola Catalana-Balear.

Aquest cedí a la vegada'l lloc al diputat del districte senyor Soler y March, com a intel·ligent en les qüestions agrícoles y com a representant de la ciutat de Manresa.

El senyor Soler y March, agraeix l'atenció, acceptant la presidència y elegint la personalitat del senyor Girona.

El senyor Olivé recorda y compara els temps de la plaga fitòxica abara, que les vinya estan infestades y els ceps estan curvats.

Això fa quel pagès estigué esperant per qu'el seu preu ha de posar als vins, no representa pas aquell valor remunerador que ha de compensar dels afanys y fatigues passades.

Per evitar aquesta baixa, aquesta deprecació, sonwe que no es unim, perquè si la pedra solia no val res, no pot res; una colla de padres ben juntes, ben il·lades, formen la resolució que detra'r i riu quan vol eixir de més.

Item d'ajuntarnos perquè quan vinguin les eleccions, poguem elegir un home que, sigui blanc o sigui negre, representi veritablement nostres interessos y no's interessos propis o polítics.

Si tingussim al Congrés una minoria forta y disciplinada, veuriem caure com un castell de cartes, aquesta llei d'alcools que's arruina; l'omnínia impost de consumo, que's protegeix als matutors y als fiscalitzadors de vi.

Quan nostra vau se senti forta y potenta, a Madrid ens escoltaran y s'hauran acabat nosaltres sofrimentos. (Applaudeixen).

El senyor Mir, del Penades, explica els treballs feits al Penades per solucionar el conflicto, reconegent la comunitat y el dinamitzar espírit, un respi de goig, després del temps transcorregut esperant l'hora de dirme: avui començam.

Més avui, sit com sit, tal vegada per que faig anys, me decideixo a començar, y recordant que en la població ont nascut quan les fàbriques estaven parades des de molt de temps per qualsevol crisi, els treballadors abrumats per la vaga inacabable que's deixava sense recursos de cap mena per mantenir els i hurs familiars pujar la tenda ni la fissa ja no s'fia, tenien els ulls fixos en la fàbrica, esperant dolorits y tristos que tornés a la vaga feina, recullen el més petit rumor que obris el pit a l'esperança de que aviat la fàbrica enganxaria y quan aquest rumor prenria forma de realitat s'ois com un respi d'allargament dels cors dels homes de les dones y de la malnada, trasmetentse d'una casa a l'altra, de l'un a l'altre obrer de la ciutat, la veu de «dilluns a can Massot y a la L'Església engenxen»: una cosa així mai succeixí mai al començar aquesta correspondència, sento també un allargament de l'esperit, un respi de goig, després del temps transcorregut esperant l'hora de dirme: avui començam.

Més que dire d'interessants als lectors d'*EL POBLE CÀTALÀ* en mon desig de conquerir llur simpatia y estimació! En bon fe, fa trobo confós; demano, doncs, com els oradors bons, mitjançant dolents, benevolents, y dir humilitat; prèguen que el treball molt, no pugui viure gens.

Nosaltres podem fer molt per solucionar aquesta qüestió, però es inenegable qu'el Govern li pot fer més que tot.

Jo ja sé que a Manresa hi ha molt entusiasm per aquesta idea; doncs, bé, convé que us unim, fixeu-vos en l'exemple d'aquests poderosos sindicats extrangers que tant abusiven, que tot no dominen, sent lo que no podrien fer individus separats.

Per xò m'entusiasmo vostra Cambra Agrícola, qual exemple heu de seguir, perquè sols l'unió dels pobles forts.

Analisa l'orador distinguadament la llei de Osma, consumarà punt per punt, y fent considerar la conveniència d'establir en tots els pobles fassines col·lectives.

Diguem que els sols se treballa pera enfonsar a l'agricultur, perquè la més mala de les paraïs.

Demostra que la llei d'alcools ha mort l'ingrés de tres milions d'hectòltres de vins, per qu'el seu ús utilitzar tots els medis pera treure la mal esmentada llei.

Si vos juntes, el seu congrés, si penseu que hem hereditat y que tenim el devoir moral de traspasar l'herència als vostres fills, prescindireu d'odis y separacions, y siix farà partia, més que'n se fa a Madrid, ont se parla molt y's fa molt po.

Interessarem perquè nostres diputats fassin lligues per tot y que vagin al Govern y exigeixin, no demanen, ja que no es hora de demanar, que's compleixin nostres desitjos.

Osi que vagin els diputats aquí presents, els diputats de la terra, al Congrés, a oposar-se als paupostos, perquè s'il Govern veu que no més durant un trimestre se'l fa deuar, s'ajupira a tot y allavars imposarem nostra voluntat. (Applaudeixen).

El senyor Miquel y Cusó, ab molt elegant, recomana la utilitat de la unió y fa reüssir les ventages provinentes de la germanor de tots els agricultors.

Estudia distingudament les causes de la crisi vinícola, planyenç de certes indiferències del poble, que sembla inanimit, que's deixe fustar per la traïda que creix el Govern.

Pero creu que'l generós propòsit, tant més quan he passat els millors anys de la meva existència, desitjant y esperant la conjunció de les idees democràtiques y autònomicas ab el fort sentiment arrerat com a tònic amor a Catalunya y a la seva gran història.

Jo, sentintme molt honorat per la encomanda que'm feien de que enviés cartes

El diputat provincial senyor Pelfort diu que enfront de les vexacions del govern, convé quadrar-se davant del poder central, pésit lo que pés, fins a imposar nostra voluntat.

Com a diputat oferí son concurs per la lluita. (Grans aplaudiments).

El diputat provincial senyor March glosa les manifestacions del senyor Pelfort adhesint-y i oferint son concurs, y'il de la Comissió provincial, para arribar a l'obtenció de lo que's persegueix. (Applaudeixen.)

Quan va a parlar el senyor Girona arriben els senyors Zulueta, Dachs y Farguell, que rebuts ab sorolloses mostres d'afecte.

El senyor Girona també es aplaudit, agraiant els picnests de mans.

La culpa de lo que passa—diu-la tenint, no'l govern, perque nosaltres els agricultors deviem ocupar-nos una més més de les coses de la política y això ha fet que se'n hagi deixat de res.

Es precisa que s'eviti que's poders administratius y legislatius estiguin a disposició dels governants. Si nosaltres hegessim fet opinió contra la llei d'alcools, aquesta no's hauria implantat.

Expliqui l'origen de la famosa llei.

Diu que encara hi ha qui creu que aquesta llei pot portar beneficis. Però jo crec que no—afegeix,—perquè té dos defectes capitals, el més important es per lo que ensareix el preu de l'alcool i el que disminueix el consum d'aquest article, de manera que sobre la passa pesin més de dos milions d'hostilites de què no pot esser destitut.

Establish les diferències que's separen dels que creuen que l'apujar el preu dels alcools es convenient pel seu interess.

Cita que encara que no fos per altres raons s'hauria de combatir la llei per la serie de entrebancs que representen a Espanya les disposicions legals.

Defensar la necessitat de possuir un dret diferencial sobre l'agricultura industrial, que permeti al viñí la lluita comercial, sense arruinar la riquesa agrícola.

—Si's fabricants de teixits, no més paguen per les màquines que tenen, perquè nosaltres hem de pagar per totes les operacions que porta la transformació del vi en alcool.

Convió que tots feu opinió, a fi de que's formi una creença y la poguem fer admetre al govern.

Si veiem la cara dels ministres y dels diputats generals, non' trobarem cap que la tingui gent de bufet, se dediquen a copiar les lleis estrangeres, aplicantes, mal traduïdes, etc.

Hem de defensar també l'mercado interior y procurar que no's gravi el preu del vi; que es una de les primeres matières per la vida de l'obrer.

Diu que la baixa del vi ha sigut desastrosa pera les pagoses catalanes; sobretot els pares, molts dels quals emigraren cap a Ameríca.

Juntantos tindrem l'únic medi de lograr una temps d'abundància per la classe agrícola. (Applaudeixen).

El diputat senyor Farguell se mostra conforme amb les manifestacions fets, y ofereix son concurs.

El senyor Zulueta parla, y començant diant que no's prenguil a desatençió el fet de que vinguin tar.

—Hem vingut aquí, diu, els representants del Penades que sem peinen els que més senten el perjudicis de la crisi vinícola. Aquí han vingut l'Olivé, en Rafel Mir, en Miquel y Cusó, que s'han parlades de les vinya americanes, avui vos han parlat de que tenen els collers plens de vi, y ab aquej de Déu, vindre aviat la miseria.

Fa poc dies que un propietari de Villafranca ha fet ordinar els seus vins a quatre pessetes y mitja la carrossa, y quan s'arriba a aquest punt, es que la miseria es propera.

Per això nosaltres es agrairàs veure, com en el ajudarnos en nostra patriota causa. (Applaudeixen).

Hi han dos milions y mitjat d'hostilites de vi que pesen sobre'l mercat, y ara Suissa —a qui denuncia l'interior— que primer es apuja els drets, ab son tractat ab Itàlia, y que avui tanquen per complir son contracte ab Espanya, no pugui viure gens.

Nosaltres podem fer molt per solucionar aquesta qüestió, però es inenegable qu'el Govern li pot fer més que tot.

Jo ja sé que a Manresa hi ha molt entusiasm per aquesta idea; doncs, bé, convé que us unim, fixeu-vos en l'exemple d'aquests poderosos sindicats extrangers que tant abusiven, que tot no dominen, sent lo que no podrien fer individus separats.

Per xò m'entusiasmo vostra Cambra Agrícola, qual exemple heu de seguir, perquè sols l'unió dels pobles forts.

Analisa l'orador distingudament la llei de Osma, consumarà punt per punt, y fent considerar la conveniència d'establir en tots els pobles fassines col·lectives.

Diguem que els sols se treballa pera enfonsar a l'agricultur, perquè la més mala de les paraïs.

Demostra que la llei d'alcools ha mort l'ingrés de tres milions d'hectòltres de vins, per qu'el seu ús utilitzar tots els medis pera treure la mal esmentada llei.

Si vos juntes, el seu congrés, si penseu que hem hereditat y que tenim el devoir moral de traspasar l'herència als vostres fills, prescindireu d'odis y separacions, y siix farà partia, més que'n se fa a Madrid, ont se parla molt y's fa molt po.

Interessarem perquè nostres diputats fassin lligues per tot y que vagin al Govern y exigeixin, no demanen, ja que no es hora de demanar, que's compleixin nostres desitjos.

Osi que vagin els diputats aquí presents, els diputats de la terra, al Congrés, a oposar-se als paupostos, perquè s'il Govern veu que no més durant un trimestre se'l fa deuar, s'ajupira a tot y allavars imposarem nostra voluntat. (Applaudeixen).

El senyor Miquel y Cusó, ab molt elegant, recomana la utilitat de la unió y fa reüssir les ventages provinentes de la germanor de tots els agricultors.

Estudia distingudament les causes de la crisi vinícola, planyenç de certes indiferències del poble, que sembla inanimit, que's deixe fustar per la traïda que creix el Govern.

Pero creu que'l generós propòsit, tant més quan he passat els millors anys de la meva existència, desitjant y esperant la conjunció de les idees democràtiques y autònomicas ab el fort sentiment arrerat com a tònic amor a Catalunya y a la seva gran història.

Jo, sentintme molt honorat per la encomanda que'm feien de que enviés cartes

Defensa la necessitat d'unir-se tots y combi en un brillant paràgraf encoratjador que: «Il va moltíssimes aplaudiments.

El senyor Soler y March resumeix, en l'hort parlament, els discursos pronunciats, fixant-s' en que mentre a França tenen obertes les Cambres sense fer cas de les impostes vacances del setembre, el govern espanyol les haurà tancades fins al dia d'octubre, quan el 30 de setembre acaba el tractat de comers ab França.

Demana que's fasst atmosfera sobre les aprovacions emeses pels representants dels agricultors.

Proposa l'aprovació de les següents conclusions:

Desmar al Govern la supressió de l'impost de consums en general y especialment l'abolició del impost sobre'l vi.

Pregar l'abolició de la llei d'alcool, deixant absoluta llibertat de destilació de l'acció vint i dues dret diferencial sobre l'industria.

Pregarli que fassi cumplir les disposicions adoptades per perseguir la falsificació de nostres vins.

Demanarli la creació en els caps de comarca, d'escoles pràctiques de vinificació, de destilació, y de fabricació de viñegres.

Bei regularant els desconsensos que fou aprovat, es va sensar discussió.

Veritat en que de combatre els partits de la pàtria, haurien demonstrat oportunitat al progrés, ja que era una reforma indispensable, conseguda per aquesta universitat.

Y per convences d'altre, no més cal fixar-se en què nacionals tant il·lures com Anglaterra, Dinamarca, Portugal, República cubana, Prússia, Bèlgica, Itàlia, Holanda, Escòcia, Alemanya, Suïssa i tantes altres, tenen la reforma implantada o està pendent d'aprovació pels respectius Parlaments. La mateixa autocràtica Rússia la ha establert pels municipis, així és, deixant al municipi la facultat de regular, però obligantlosi l'Estat a què desconsensos se practiqui.

En honor a la veritat, debem fer constar que en nostre país ha sigut rebuda en millors sensibilitats per part dels comerçants, essent bona prova d'això que en les grans capitals, com Madrid, Saragossa, València, Lleida, Sevilla i tantes altres, se compleix extàcticament i també en nostra ciutat el complex teòmic, menys una penya que baix el pompos títol d'«Unitat». Greivales, protesta del contingut de la llei, se mou incessantment i sense èxit per aconseguir que l'Estat li siga possible posarla la llei per montra.

Heu dit que aquesta entitat sois representa una penya i en prova d'això, nosaltres els desafiam a que convocin un reunió magna al somers de Barcelona per tractar de què no's compleix la llei, i veurà'l públic de què s'acusa a d'aquests senyors, que sois representants sa minima avaricia.

Ara bé, com s'igualen que faltin aquests senyors a la llei obliguen a moltes comerciants a vendre oberts. Uns establiments per tenir-los situats al costat dels seus i sortir perjurdians si els tanquessin, com ens consta que aquests dignissims quecls sols esperen que vingui una autoritat que sapiga fer-ho i posar-lo a certa classe de gent per cumplir els deuteis de l'Associació de la Dependència Mercantil, canviada d'escoltar de les autoritats que la ràó està de pares dels dependent, més sense que se'ls atengui en sos drets, insisteix i insistix en sos propòsits.

Y essent així, que ho tinguen bon present als infractors d'aquesta Associació no transigirà, ni vol cap arreglament; a nostra Societat deixarà d'exsistir, ja que per molts contorns que s'autofixi mal rengony de la seva història societaria, n'hi casarà de l'infinit. Un dels seus drets, l'honor, que ha portat a esp i portarà dins la més perfecta legalitat, a no esser quells infractors l'obliguen a altre cosa, en què cas recurrirà a les autoritats tribunals de justícia, i sobre tot al públic, a prenre jutge, para judicial de quins serien les responsabilitats.

El President, A. Batllia Matamala; el Secretari, J. Vallès.

Ahir, com sempre que's proveuen conflictes, no n'hi va haver cap. A primera hora, patrois de polísons i guarda civil feren disparar el bando del governador.

A les nou, en la Dependència Mercantil se reuniren els associats, celebrant una petita reunió. Va llegir-se l'adhesió de la secció femenina y'a va acordar fer una treva en els propòsits anunciatos. No obstant, els dependent, de dos en dos, prengueren nota dels establiments oberts per tramuntar les demandes al governador civil.

A les nou, en el Consell de Sabadell se presentaren denúncies per la Delegació de polícia del districte segon, pera esser penjats ab 500 passades o preso i substituir per infusió el bando, ja que s'han negat a tanear a indisciplinats dels agents, contra don Joaquim Matas, sastre (Bixa de Sant Pere, 14) y don A. Comas, sabater (Tarragona, 58).

Com a exemple del compliment de les ordens rabiontes, cal no més dir que un guarda municipal volta fer tanar la Central de Telefònics, en nom de la llei dels desconsensos.

A la tarda, en la Dependència Mercantil va celebrar-se l'anniversari en commemoració de l'octau aniversari de la fundació de la societat. No hi faltaren brindades en pro de la prosperitat de l'Associació i del completament dels desconsensos dominicals.

En resum: l'orde no s'altera. No serà així diumenge, segons hem sentit a dir, si'n nou governador-senyor Manzano no arregla aquest conflicte.

Centra'l presiris

El miting de Sabadell

ABANS DEL ACTE

A quarts de quatre començava a acudir gent al teatre dels Camps de Roquer a la veïna població.

Era un quart de cinc quan els oradors y's delegats de los entitats adherides entraren a l'església.

L'ospital local estava ocupat per nombrosos concurrents.

Seguidament el miting començà.

El senyor Saló

El present senyor Saló manifestà l'objecte de l'acte, que era protestar de la projectada traslladació dels presiris d'Africa al castell de Sant Ferran.

El poble de Sabadell demostra avui que en la qüestió dels presiris està al costat de la hermosa capital empordanesa. Els sabadellencs, com tots els catalans protesten del desig d'imposar a un poble una cosa que no vol.

(Applaudiments.)

El senyor Maymó

Parla en nom de la «Liga Regionalista» de Barcelona.

Evidència l'absurdo que representa el projecte d'establir una colònia penitenciària al costat de la frontera de França, en el lloc per on entren a Espanya les ràfegues de civilització europea.

Es realment de destitjar quèls que vaixells que conductxin a Figueres —si es que'l projecte s'realitzi— sis presiris de Gènova, trobin pel camí algun altre don Quixot que deslliurí, com va fer, ab els gatxots l'héro de l'humorística novel·la dels Corvantes.

L'orador fou molt aplaudit.

El senyor Crucells

Es rebut amb fortí picardies de mans.

Sabadellencs ab aquest miting són ja 26 els actes de protesta celebrats a Catalunya ab motiu del desgraciat projecte de portar a l'Empordà els penals del RIF.

Aquest tema, està, doncs, agotat, i per això se'ls dirà uns quants paràntesis en nom deis meus amics de Sabadell i del diari barceloní *EL Poble Català*.

La ciutat de Figueres y' ab tots els catalans, s'ha mostrat vibrant d'indignació davant de l'ofensa que's tracta d'inferir a Catalunya, y ni un sol català ha deixat sentir a nova veu en defensa dels propòsits del Govern de Madrid. Y la gent moria, la gent esquitxada representació de les colles cadaquines temps s'ha trobat a apolar als politiques dinàstics veientos en el cas de caliar cobardament.

La Catalunya viva, la que veu a per la llum de la terra, la que mira de roial als homonots quins en la comèdia política hi surten distressats d'estabilitat, tots a'ns revolts contra'n què la menyadura.

El castell de Sant Ferran, ont se projecta traslladar als presiris, no reouix condicions. Aquella prouva anticua, fosca, de parades humides, ab finestres plenes de barrots de ferro per les quals es prou feinen que justificaven l'acte de protesta que's feia.

Estanta el fet que'l govern s'apofren per portar els pujars presiris espanyols a l'hermosa Figueres, en una petició feia fa 25 anys, quan la població empordanesa era víctima d'una forta crisi agrícola.

Aquest present macabre que'l Govern intenta oferir a Figueres ve a ser un castio-

a l'antiministerialisme y a l'esperit d'Independència de Figueres, que no permet que en les eleccions sigui falsificada la voluntat popular.

Es natural que l'Empordà protesti y que la Solidaritat catalana l'ajudi.

Al tot, jo torro molt què Govern no'n fa cap cas. Si volen triomfar devem engranar la Solidaritat dels catalans, devem engranar els aliados de tots els budets de Catalunya als falsos redemptors que temim aquí, a nosaltre terra, dies de casa nostra, y que treballen contra nosaltres! (Grans aplaudiments.)

Finalisa donant els crits de «Visca Figueres! y Visca la Solidaritat catalana! El senyor Cruells fou ovació.

El senyor Folgner y Duran

Fou en la paranya en nom de l'«Unitat Catalana» y del «Centre Català», de Sabadell.

No es davall la unitat dels catalans per combatre les agressions de què es continua.

Historia l'eterna protesta catalana contra el centralisme, y citant el fet dels governs que ara esmenten una petició feta 25 anys enrera, diu que la recorda perquè els pensaven allunyar de tots els budets de Catalunya als falsos redemptors que temim aquí, a nosaltre terra, dies de casa nostra, y que treballen contra nosaltres!

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les cases, a la mà del primer qui hi vuls entrar-hi. Podem permetre que aquells estàtuts, reveladors de la fonamentació d'un país, desapareguin per l'acció dels budets centralistes?

Expliqua la manera de sentir y fer els monarques catalans y dinys que'n govern han de obrir la porta de les

Plana literaria d'“El Poble Catalá,”

LLETRES CATALANES

Un poeta de la vida

La meva salutació a una gran espirituosa de la literatura catalana! En Puig y Ferreter. D'ell no' coneix que *La Dame Alegre*, el temet de prosa recentment publicat al nom de *Diuus imaginaries* y ademés diferents treballs donats a conèixer en diaris y revistes. Ab gran sentiment no vaig poder assistir a l'estrena de *La Bagassa*. Poer cosa es, dones, lo que'm pot servir de base per al meu criteri sobre aquest escript.

Però ab tot y esser tant petita la massa coneiguda de la seva obra, jo he erugat descoobrir-hi una llevar de queleom de gran. En Puig y Ferreter, segons les moltes referencies, es un jovenet encara a la primera volada. Y com les seves ambicions (per lo que en les seves obres s'endavant) són molt grans y al mateix temps demostren tenir prou braç d'esperit y un tremp d'ànimia prou ferm per nordir d'esperances aquestes ambicions, bé mereix, al meu judici, que a l'empenydra la seva difficultat senti al seu voltant veus encorajadores qui l'anfim i l'orientin ab saus consells ni ab falses adulacions sinó ab francesques manifestacions de simpatia, ab afectuosos parades de company, qui són sempre les qui tenen més efficacia.

En Puig y Ferreter senyala entre nosaltres una temptativa de renovació, un esforç de rejuventiment. En aquesta agitada y febreosa elaboració de la nostra nova literatura, petit camp d'Irlota de totes les tendències estètiques mundials y reflexe fidel del desequilibri y de la desorientació dominants encara al fons de nostra conciència colletiva, en Puig y Ferreter significa, no precisament un *return a la natura* (tòpic del qual s'ha abusat en la critica literaria), mes si un *return a l'humanitat* de l'art, qui a l'assolir les més inaccesibles àgules del refinament estètic, s'aparta ab orgull de l'atmosfera humana y mor totall del mal incurable de l'auto-contemplació y l'auto-nutrició. Naturalment que aquest *return* a la pura font de l'art veritable s'està verificant entre nosaltres en un camp de limitades proporcions, car, per l'altre extrem, tampoc són possibles en la nostra literatura els grans refinaments, donada l'imperfecció de la nostra llengua y en general de la nostra cultura.

Mes, sia com sia, aquest jove escriptor es representant d'una reacció molt oportuna contra la tendència al *dilettantisme* qui comensava a envair el nostre moviment literari: *dilettantisme* professat per una innombrable legió de mitjançanes més o menys modernistes qui constitueixen la base de la novissima rebrotada dels Jocs Florals per tot arreu de la nostra terra ent se premian estudiis qui *violetacalau*, *poesia pura*, *purasylegen*, sonets qui *alouaregen*, alexandrines qui *carmeregen*, etc. Després de les darreres personalitats literàries joves qui han sortit entre nosaltres (d'algunos de les quals ja n'havem parlat ab elogi en aquestes planes), s'havien format al voltant d'elles una poesia y una pròpria dimitació, una mena d'escepticista literaria qui, prenent l'art com un *sport*, com una diversió feta a posta per entretiniment de serveis vagatius d'estudiants gaudits, havia fet innombrables adeptes y menassava caure un dia, com devastadora plaga de llagosta, sobre'l verguer de les nostres lletres.

En aquestes circumstancies l'aparició d'un jove proclamant ab veu ferma la seriositat de l'art y de la vida y venint a interrompre les frivoles corradisses y gironesques qui omplien el bosc sagrat, cal que sia salutada ab entusiasme y ab alegría. *Ernst ist das Leben* (*Serfosa es la vida*) diugué Schiller, y com un eco potent d'aquesta veu angusta, exclamà'l nostre jove escriptor: «No tens dret a esser frívols». Benigneus els qui veulen per la dignitat de l'home!

En Puig es un poeta de la Vida. Ell no s'entaca ab aquesta o aquella manifestació parcial de la vida. Ell no es de cap escola. No canta en una sola tonalitat. Té un sentit integral, o, més aviat, fonamental de la vida. Esta emmarada en la seva base, en la seva arrel, font de tota bellesa. Veu les seves fibres ouïdes qui filten arreu del món, pera nodrir tota l'humànitat, l'inestroncable savia del sentiment. En *Les veus imaginaries*, fanasia altament idealista, el Poeta rebutjà els aspectes parciais de la vida qui venen a temporalitzar en forma de veus seductores. L'amor, la multitud, la patria, la llibertat, la natura, l'alegria, etc., quisquils d'aquests temes, quisquils d'aquests ideals no basta pera omplir la seva ambició. «La meva obra, diu, es més amplia que tot això. Sento que abraça més allà de lo que acollonen aquestes veus. Hi ha tot això y més que tot això».

En ell l'home y l'artista són indissociables; són fosos en una sola pessa. Per això diu: «Has de passar els teus fils ab la teva propria sang». Seran purament les emocions de la seva vida d'home, es dir, aquelles qui l'afeixen ab els seus germans, mai les qui per provenir d'un orgullós refinament el puguin separar de ell, les que li serviran de tema eternal pera sa inspiració. «Regoneo la saviesa de la realitat, diu en altre banda, y respiro les illes que regeixen la vida. Sense l'unió de tots, sense'l comer de l'amistat, sense la relació que la vida imposa entre uns y altres, la mateixa inspiració de l'artista s'asseca com una font per manca de pluja. El mateix geni està obligat a deixar de les seves altures fins les multituds pera posar els batuts del cor de l'home en la seva obra. Quin sentit tant si y fondament humà de l'art respiren aquestes nobles parades! Quan oportunament repeteixen entre nosaltres lo que tots els genis de l'art han repetit. Heusquí una síntesi del gran art, de l'art plenament humà, l'única veritable qui ha donat al món un *Dant*, un Shakespeare, un Goethe y un Beethoven».

No hi manca en aquesta frisana d'ànima fort qui batge en *Les veus imaginaries* un sentit del dolor de la vida molt profond. En la seva visió optimista del món no passa, com tals altres, per sobre del fons tràgic de l'existència; com totes les ànimes herètiques mira de fit a fit el

dolor ineludible y abraonantsi el transfigura en immortal Bellesa. «La vida us donara llisos ab la sang de les vostres venes, ab els sospirs del vostre eor, ab el suor del vostre front. Y com més mal us farà més l'estimular y més la comprender». — En *Les veus imaginaries*, poema líric ont si respirat mateix ambient saturat de fluid humà del *Faust* y del *Manfred*, hi ha un escuet de joventut salvatge quin refresca l'esperit. Es un orit d'un or indòmit de revolts. Si sent la turbulència de tot un infern de grans passions rebelades contra l'injustícia de la vida; turbulència quin fa germa d'aquests grans deshorters quin's diuen Byron y Gorki. Y al costat d'aquesta gran precciositat personal s'hi nota al mateix temps una forta de visió, un coneixement de l'home extraordinari pera els seus poes anys, poseeix aquella rara experiència *inmatu* que en Baudelaire en la biografia del Poe atribueix als grans poetes. Naturalment que, donada la seva joventut, aquests dos elements no estan encara ben fosos ni equilibrats. Es un lirisme desenfrenat el qui domina en *Les veus imaginaries*. Però malgrat aquestes deficiències, preferim aquesta fantasia ultrafírica an els altres quadrets descriptius, alguns tan perfectes y encisadors com *Balduet y Morenet*; y si preferim el primer es perquè hi transpresa la vera personalitat ingènua de Puig en mig y tot de la tempestuosa confusió ab què s'hi aboca la irresistibile torrentada del sentiment. Si aquí no hi veiem un art madur y perfecte, hi veiem en cambiat programà la vulgaritat del mot del seu art futur, l'altíssim ideal integralment humà qui l'ha de guiar en ses futurs creacions.

L'interès, el fondissim interès que l'inspira la prometedora joventut de Puig y Ferreter m'oblige, abans d'acabar, a descendir de l'altura en la que procurem sempre collocar la meva modesta crítica. Sé que al voltant del nostre jove escriptor hi sonen veus (y aquestes no són *imaginaries*) que li diuen a la cara que ja es un geni. En Puig es molt jova. Li restan molts anys de vida; que D'els els hi dona pera gloria de la patria. Denys bé; jo li asseguro ab tota l'ingenuitat que mai per mai se trobarà'l seu talent en tant imminent perfil de nauscar com aquest en el que arraï posen aquestes indiscretes, aquestes importunes, aquestes imprudentes adulacions. Guardis en nom del cel d'aquestes vous traidors de sirena qui atrauen el seu vaixell ab cànics enganxats a estrellear en un fatal escaü. Oh, si les poguesses comptar en l'història de totes les literatures les innombrables víctimes *físiques y morals* d'aquesta maledis adulació!, les infàtiques plantes ronquistades en flor en l'ur primera brotada per aquest encens rastrejat que les isola del món, privatives de la pura halena de l'aire lluir. No se'n fia d'aquestes veus! Al món tant se li endona de si ell es no es un geni. El món tant o aviat el proclama geni si ell fa obra genial. Y aquesta otra genial que en Puig se sent capaç que estimes molt, perquè un home tan energic, tan sencor plorés com un infant. Hi devia recordar-se, però, que el geni no posat, y sois atencions a ell podia esser tinguida per esposa model, per dona horrada. Y potser esser una esposa model y una dama horrada, havia de morir, havia de fligrar, havia d'ofegar la veu del seu eor y la de la seva conciència.

Quantes voles havia pensat si no era més repugnant i odiosa aquella fècida, que la voluntat més descoratada, y al adquirirme la teresa, sentia mes gran la seva incendiaria rebescia; y no podent per altra cosa, plorava; si, plorava, ens sons atalardaren, p'orava, sa impenetrable, sa manca d'activitat, remembrant el *Patre* a qui estimava tant.

Li havien dit que aquell home no li convalesa, que era un alxalba, un... iantes coses li havien dit! — Ell havia sofert molt, l'infeliç! El darrer dia se'n havia Anat plorant. Era prou que estimes molt, perquè un home tan energic, tan sencor plorés com un infant. Hi devia recordar-se, però, que el geni no posat recordar-sen extremeren; a cada moment tenia al davant seu la seva visió tràgica y dolorosa, els seus malsons, crespades, arrenegades els cabells, y encara ronquistades en son cervell com un retret condamnat; el ressó de les darreres parades que com un ròtol exifren de sa gole:

— Te veurs creuant el món, corsedada de tristesa, enjunta de tot, lluitant ab la discordia y contemplant freqüent, s'et, somrient la volta, però, quan retude de fadiga encressa un lloc per deixarla caure, quan venenda en la lluita, el vel de la mort vintre a encular la tova morduda, els mids d'abrir la clau del llamp, devall a son eor, del cervell, com un exatx de escampar, seguit sempre d'una extrema, ab movements desiguals, vertiginoses, com una vibració radiplasmada de totes les fibres nervioses del cos; y ab la mateixa rapidesa, la mateixa vertiginosa activitat, l'onda retorna al cervell, com una exatx escapant per l'exterior invisible, ab solució de continuïtat, anant a ferir altre cervell, seguit sempre d'una extrema cura, el mateix procés, fins a retornar condensada, intensificada. Y així, sempre igual, sempre impermeable, però cada cop més viva, cada cop més intensa, rápidament, invinciblement, com en un cercle sense sortida.

En aquells moments l'aspecte de l'Isabel Llubí es qualcom de tragic, de misteriosament simètric; sembla la ment una fanatizada en èxìs o nònia històrica en el període inicial de una crisi. Ab catàstic rigidesa, darrera vidres del mirador, el rostre esgrovat, els ulls grossos, desmoronadament oberts. Ris al lluny, en un punt negre que anava apropiant pel mig del passatge després, en quines vores els fans, un rera l'alba, lluent al feble esgrovat.

Un home, una ombra casta, avensava ab regularitat d'automatica, a voltes s'aturava, fluïssava uns moments, y seguit avensava com oients a un impuls inconscient, movent els braços y les mans, nacionant ab movements reflexes, motònons, pausals, com si l'esperit no estigués ja per res en aquells cos, com si aquells cos fos el sepulcre d'una conciència morta.

El rostre d'aquest home, jove, de tres regalades, emprat de tot, lluitant ab la discordia, enjunta de tot, lluitant ab la rebescia, sentia mes gran la seva incendiaria rebescia; y no podent per altra cosa, plorava; si, plorava, ens sons atalardaren, p'orava, sa impenetrable, sa manca d'activitat, remembrant el *Patre* a qui estimava tant.

Aquella veu, aquell visatge. Li havien fet horror, li semblava un felí temible, a retorres, i res d'això havia esdevenit. S'et, plorant y ell, de moment, sentia una gran tristesa, després, descançant el cor, plorà. Y quan més tard rebò ab somirade de causa, venuda en la lluita, el vel de la mort vintre a encular la tova morduda, els mids d'abrir la clau del llamp, devall a son eor, del cervell, els ulls, y els mids, nacionant ab movements reflexes, motònons, pausals, com si l'esperit no estigués ja per res en aquells cos, com si aquells cos fos el sepulcre d'una conciència morta.

Era res d'aquest home, jove, de tres regalades, emprat de tot, lluitant ab la discordia, enjunta de tot, lluitant ab la rebescia, sentia mes gran la seva incendiaria rebescia; y no podent per altra cosa, plorava; si, plorava, ens sons atalardaren, p'orava, sa impenetrable, sa manca d'activitat, remembrant el *Patre* a qui estimava tant.

Li havia presentat al seu costat es ell, el seu amic, que us portarà al ciom dels vostres ideals, al terme de les veus, sentia mes gran la seva incendiaria rebescia; y no podent per altra cosa, plorava; si, plorava, ens sons atalardaren, p'orava, sa impenetrable, sa manca d'activitat, remembrant el *Patre* a qui estimava tant.

Li havia presentat al seu costat es ell, el seu amic, que us portarà al ciom dels vostres ideals, al terme de les veus, sentia mes gran la seva incendiaria rebescia; y no podent per altra cosa, plorava; si, plorava, ens sons atalardaren, p'orava, sa impenetrable, sa manca d'activitat, remembrant el *Patre* a qui estimava tant.

Li havia presentat al seu costat es ell, el seu amic, que us portarà al ciom dels vostres ideals, al terme de les veus, sentia mes gran la seva incendiaria rebescia; y no podent per altra cosa, plorava; si, plorava, ens sons atalardaren, p'orava, sa impenetrable, sa manca d'activitat, remembrant el *Patre* a qui estimava tant.

Li havia presentat al seu costat es ell, el seu amic, que us portarà al ciom dels vostres ideals, al terme de les veus, sentia mes gran la seva incendiaria rebescia; y no podent per altra cosa, plorava; si, plorava, ens sons atalardaren, p'orava, sa impenetrable, sa manca d'activitat, remembrant el *Patre* a qui estimava tant.

Li havia presentat al seu costat es ell, el seu amic, que us portarà al ciom dels vostres ideals, al terme de les veus, sentia mes gran la seva incendiaria rebescia; y no podent per altra cosa, plorava; si, plorava, ens sons atalardaren, p'orava, sa impenetrable, sa manca d'activitat, remembrant el *Patre* a qui estimava tant.

Li havia presentat al seu costat es ell, el seu amic, que us portarà al ciom dels vostres ideals, al terme de les veus, sentia mes gran la seva incendiaria rebescia; y no podent per altra cosa, plorava; si, plorava, ens sons atalardaren, p'orava, sa impenetrable, sa manca d'activitat, remembrant el *Patre* a qui estimava tant.

Li havia presentat al seu costat es ell, el seu amic, que us portarà al ciom dels vostres ideals, al terme de les veus, sentia mes gran la seva incendiaria rebescia; y no podent per altra cosa, plorava; si, plorava, ens sons atalardaren, p'orava, sa impenetrable, sa manca d'activitat, remembrant el *Patre* a qui estimava tant.

Li havia presentat al seu costat es ell, el seu amic, que us portarà al ciom dels vostres ideals, al terme de les veus, sentia mes gran la seva incendiaria rebescia; y no podent per altra cosa, plorava; si, plorava, ens sons atalardaren, p'orava, sa impenetrable, sa manca d'activitat, remembrant el *Patre* a qui estimava tant.

Li havia presentat al seu costat es ell, el seu amic, que us portarà al ciom dels vostres ideals, al terme de les veus, sentia mes gran la seva incendiaria rebescia; y no podent per altra cosa, plorava; si, plorava, ens sons atalardaren, p'orava, sa impenetrable, sa manca d'activitat, remembrant el *Patre* a qui estimava tant.

Li havia presentat al seu costat es ell, el seu amic, que us portarà al ciom dels vostres ideals, al terme de les veus, sentia mes gran la seva incendiaria rebescia; y no podent per altra cosa, plorava; si, plorava, ens sons atalardaren, p'orava, sa impenetrable, sa manca d'activitat, remembrant el *Patre* a qui estimava tant.

Li havia presentat al seu costat es ell, el seu amic, que us portarà al ciom dels vostres ideals, al terme de les veus, sentia mes gran la seva incendiaria rebescia; y no podent per altra cosa, plorava; si, plorava, ens sons atalardaren, p'orava, sa impenetrable, sa manca d'activitat, remembrant el *Patre* a qui estimava tant.

Li havia presentat al seu costat es ell, el seu amic, que us portarà al ciom dels vostres ideals, al terme de les veus, sentia mes gran la seva incendiaria rebescia; y no podent per altra cosa, plorava; si, plorava, ens sons atalardaren, p'orava, sa impenetrable, sa manca d'activitat, remembrant el *Patre* a qui estimava tant.

Li havia presentat al seu costat es ell, el seu amic, que us portarà al ciom dels vostres ideals, al terme de les veus, sentia mes gran la seva incendiaria rebescia; y no podent per altra cosa, plorava; si, plorava, ens sons atalardaren, p'orava, sa impenetrable, sa manca d'activitat, remembrant el *Patre* a qui estimava tant.

Li havia presentat al seu costat es ell, el seu amic, que us portarà al ciom dels vostres ideals, al terme de les veus, sentia mes gran la seva incendiaria rebescia; y no podent per altra cosa, plorava; si, plorava, ens sons atalardaren, p'orava, sa impenetrable, sa manca d'activitat, remembrant el *Patre* a qui estimava tant.

Li havia presentat al seu costat es ell, el seu amic, que us portarà al ciom dels vostres ideals, al terme de les veus, sentia mes gran la seva incendiaria rebescia; y no podent per altra cosa, plorava; si, plorava, ens sons atalardaren, p'orava, sa impenetrable, sa manca d'activitat, remembrant el *Patre* a qui estimava tant.

Li havia presentat al seu costat es ell, el seu amic, que us portarà al ciom dels vostres ideals, al terme de les veus, sentia mes gran la seva incendiaria rebescia; y no podent per altra cosa, plorava; si, plorava, ens sons atalardaren, p'orava, sa impenetrable, sa manca d'activitat, remembrant el *Patre* a qui estimava tant.

Li havia presentat al seu costat es ell, el seu amic, que us portarà al ciom dels vostres ideals, al terme de les veus, sentia mes gran la seva incendiaria rebescia; y no podent per altra cosa, plorava; si, plorava, ens sons atalardaren, p'orava, sa impenetrable, sa manca d'activitat, remembrant el *Patre* a qui estimava tant.

Li havia presentat al seu costat es ell, el seu amic, que us portarà al ciom dels vostres ideals, al terme

quiet correr y mantes vaig caminant, odio a aquell barber.—Pere Joan, Josep, Antoni, —Perque aquest senzill barber, per anar massa depressa, no m'ha deixat pas final de negar aquell articulo, que parla d'un vell relat que va escriure l'Acadèmia i publica'l Blanquero y Negro...

ALTRA FETXA.—Jo sento un pregó amor per una jova molt blanca, que té la cara molt bella, que té els ulls blancs i ovalats... Y aquesta jova tan blanca acaba d'estar malalta. Tres dies ha estat al III. Y aquests terriblestres dies, una cambrera, de part maria, ha anat molt tard i nit a demanar com seguita... Y avui, aquesta cambrera, m'ha dit, bondadosament, que aquella jova tan blanca no llevaria una estona, se llevaria unes llargues històries...

Jo ja he dit varles vegades que sou un petit bon home, ja que te dij varles vegades que sentimental. Però, romànticament, jo he passat aquesta tarda per davant la boixa casa on viu la jova tan blanca... Ells estaven quietament sentada darrere's vidres. Vestia tota de blanca i si era blanca el vestit més blanca encara era'l rostre. Estava blanca, i colent els meus pensaments sobre una petita tauleta. Llavors ho mirat al cel... Jo sentí gran dolçor dels dolços dels capvespres... Ells me diuen en silenci malalties insufables. Me parlaren dels meus amors, me parlaren de mes amigues. Y penso que a l'hora aquesta, mentre jo penso en el cel, ell's potser ho contempla. Però cosa en sa dolor la imatge dels seus esguardos. Contemplo les galeries que donen al meu jardí. En algunes,

hi tingut por d'aquests libres; la grossor de ses cobortes i la fosca del seu sols façaren, pescadores, la blanca del meu espírit. Y pera romandre blanca, pera servir dins meu aquella visió tan dolça, jo no he llegit pas cap llibre, i en lloc de reflexionar, com faig costitucionalment, he jugat als unes nenes que totes vestien de blanc, i els seus cabells eren rosos i els seus ulls eren molt blancs. Y aquestes petites nenes m'han contat, ab els seus riures, llargues y senceres històries... Y bel sentit són rials, jo he pensat, devotament, a aquella jova blanca que t'era una grana y ovalada, que ha passat al III, fins que avui s'ha llevat un xic... Y com que soc somniador, m'ha semblat que aquella jova reia també com les nenes, constantine flautes històries...

ALTRA FETXA.—Jo avui he arribat a casa que eren ja prop de les vuit; jo avui he arribat a casa sense ganes de llegir. Tranquili, jo he passat aquesta tarda per davant la boixa casa on viu la jova tan blanca... Ells estaven quietament sentada darrere's vidres. Vestia tota de blanca i si era blanca el vestit més blanca encara era'l rostre. Estava blanca, i colent els meus pensaments sobre una petita tauleta. Llavors ho mirat al cel... Jo sentí gran dolçor dels dolços dels capvespres... Ells me diuen en silenci malalties insufables. Me parlaren dels meus amors, me parlaren de mes amigues. Y penso que a l'hora aquesta, mentre jo penso en el cel, ell's potser ho contempla. Però cosa en sa dolor la imatge dels seus esguardos. Contemplo les galeries que donen al meu jardí. En algunes,

hi mitg d'elles, triomfa una quista olorosa. Són les llums dels menjadors, burgesses y casolans... unes són gregues i tristes, altres verdes y tranquilles. Algunas, petites, rosses: són les bombolles elèctriques... Aquelles llums patriarcales tenen santa poesia. Són romàntiques y doloses, senzilles y bondadosas. Ells diuen les tristesses de tots los pobres humils y contem los alegres de les bones gentes amables. A l'entorn d'elles se pinta, al entorn d'elles se riuen. Jo avui estic molt romàntic; la melangia m'amara... Però jo veure aquestes llums, somni en coses molt tristes...

De prompta, sobtadament, un acordió salser... Toca un vals trist y romàntic... Es un vals d'aquellos tan volts que sabien nostres parets, que nostres mareas cantaven. L'acordió més simpàtic, Baró, l'ànguidaument, ens ha dit sa poesia. Es un instrument vulgar. Ell ens canta les tristesses de les gentes que viuen tristes, canta les petites gestes de la gent de vida quieta. No'n conta subtils amors ni passions aristocràtiques, sinó els petits afanyos de les gentes de santa vida. Però jo sento per ell una bona simpatia. Y ara sentint cantar, tot jo canto, tot jo ploro...

Somni l'ànguidament. Sobtadament cauen horas... Jo fico en una butxaca una, dos, tres, quatre, cinc dies. Y treu un rellotge ab ell. Miro l'hora: són les nou. Aleshores, lantament, treo de la taula la meua pesu y m'aixecó del llit. L'aordió ja ha callat. Y m'entrenc. Poco a poc, m'envaig vers el menjador, els

meus llavis, inconscients, canten aquell vals trist, que nostres mareas cantaven, que nostres parets sabien. Y penso que els nostres fills també ho cantaran un dia, un cop al tart, una nit, pensant en els seus amors, pensant en els seus onsonnis. Y l'eterna esdeveniment sembla una cosa amable...

MARCEL MATA.

Moviment autonomista

Associació de Lectura Catalana, la qual associació reportarà per tots els indrets de Catalunya, el següent manifest:

«*Al poble català: L'Associació de Lectura Catalana que té per primordial finalitat aixecar el nivell moral del poble conreuant la intel·ligència y bons sentiments, difundint arreu les obres selectes y instructives quel ensemblem que compleix l'imaginació de sancta jota, enlairant l'esperit y deixin al cor un sediment de bondat; l'Associació de Lectura Catalana, avergonyida ja de temps d'haver contemplat el fitil natural del qual té un borral de desciencia, l'animarem nombre de papers asquerosament pornogràfics (alguns prohibits per l'autoritat en altres províncies) que ab profusió sols comparable al son rebaxament, circulen en aquesta capital y s'estenen per molts altres punts de nostra amada Catalunya; l'Associació de Lectura Catalana, que pot, encara que modesta, aprovar-se la representació y parlar en nom de*

la cultura de nostra Patria, s'ha sentit novament ofesa y ultratjada en lo que té de culta y en lo que té de catalana, al veure que pel mateix camí que venen els ministres arrabien astmanalment a Barcelona un nou element de descomposició social, una nova moralitat de degeneració colectiva, complementaria de la pornografia, que no sols va complir-sa obra destructora desde la font originala sinó que, com a epidèmia virulenta, ha revolucionat els doctrines que a totes les grans capitals existixen y ha format un foco infecioso en nostra ciutat, engendrant aquell atroxie abusiu que l'ajudari si no se'l detruix en l'obra abominable d'atrocios esmentos nobles y dignes ab que sempre s'ha enorgullit fitil d'hisgà catalana.

Els referim al periòdic setmanal de Madrid Los Sucesos y al de Barcelona Los acontecimientos. Aquestes dues diàrides canceroses, reclamen el cauteri, han d'extinxir-se; que les vides nos trauria, fora fomentar els instints liberticidicis, ja prou desenrolatius, quan es tracta de perseguir ideals respectables, y

*«*Res més perniciosa que l'exemple», han dit els moralistes de totes les èpoques y fins a la pena de mort a Espanya se li ha trent l'exemplaritat que abans se li atribuïa, convençuts de que de l'acte públic no resultaven efectes contraproductius; desgraciadament hi ha encara molts *Brostrats* que incendiarien novament el temple d'Efe's, una de les meravelles del món, pera que aquest acte's donés celebritat, encara que trista; les cròniques crimin**

als registren molts casos d'assassins que han sigut pera que llur nom y llur rotllo assassin per les pàgines dels diaris que han ajutat a ferlos rodat a l'abrim; l'experiència prova que la familiaritat amb lectures malicioses predisposa l'ànim a ser heros d'actes punibles y estraga la sensibilitat fins a millores.

Aquest enmetznament moral es el que l'Associació de Lectura Catalana posa a la consideració del poble català, segura que al conèixer els fruits d'aquestes plantes verinants hauràs de tornar a torgaritaires llars honrades y miraries com a altres tants enemics de Catalunya.

Así, les autoritats demanant la probabilitat de semblants publicacions, doncs ja més de creure que ens trauria, fora fomentar els instints liberticidicis, ja prou desenrolatius, quan es tracta de perseguir ideals respectables, y

*«*Res més perniciosa que l'exemple», han dit els moralistes de totes les èpoques y fins a la pena de mort a Espanya se li ha trent l'exemplaritat que abans se li atribuïa, convençuts de que de l'acte públic no resultaven efectes contraproductius; desgraciadament hi ha encara molts *Brostrats* que incendiarien novament el temple d'Efe's, una de les meravelles del món, pera que aquest acte's donés celebriat, encara que trista; les cròniques crimi**

Imprenta Domenech, Amposta, núm. 7

D'especial interès per els malalts crònics

El Gabinet Mèdic-quirúrgic del Dr. Ballester Marín, que baixa la denominació de «Policlínica fisio-dinàmica», ha adquirit preponderant importància científica-professional, contant ab nombrosa y distinguda clientela y ab la limitada confiança dels més distinguts metges, ab el fi de omplir complidament tots els múltiples y variats serveis professionals, sia exemplar de maners considerables (electro-teràpia, oxigeno, hidroteràpia, etc.). Ademés, com a resultat del Centre mèdic sovint romanent en els termes d'una completa personalitat, en particular la personalitat facultativa, en companyia a especialistes que figuren entre els més eminents d'aquesta ciutat, resultant, per lo tant, la «Policlínica fisio-dinàmica», un verdader CENTRE MEDIO QUIRÚRGICO D'ESPECIALITATS, dinys a Barcelona. Tots els malalts crònics, absolutament tots els que l'honorin ab sa confiança, poden tenir la completa seguretat de trobar en el metge els més adequats que la moderna ciència recomana per la satisfactoria curació o peral consolidador ali; constatant el caràcter essencial de tal mèdia, en el empleu d'altres agents fisics (oxigeno, llum, alga, electricitat, oxigeno), y en el de l'Uroteràpia, la Cirurgia y l'Hipodàrmia. Els malalts crònics, els desnutridius y els canicasts de pender droges y medicaments, acudeixen al fitol y suauitatem al empleu de tan valiosos recursos curatius, per la seguretat que tenen de que en cap cas han de perjudicar, pug la analogia de les forces fisiològiques que aquells representen, ab nostres forces orgàniques, al metge xels quals que la coufar en un brillant èxit, garantis la màxima perfecta inoculació.

Policlínica fisio-dinàmica ••••• 18—Comte del Asalt (Carrer Nou)—18

Moviment de trens en les estacions de Barcelona en el mes de juliol de 1906

ESTACIÓ DEL NORD

SORTIDES

Per Saragossa: 5'50—18'40*	De Saragossa: 7'55—21'18
Per Madrid: 5'50—13'20—18'40*	De Lleida: 7'35—14'18—21'13
Per Manresa: 4'25—5'50—6'18—9'30 (E) 16'20—18'40	De Manresa: 7'35—8'20—10'30—14'18—19'26 (E) 21'13
Per Torrossa: els mateixos de Manresa y 11'29—17'22 y 20'25	De Terrassa: els mateixos de Manresa y 7'5—13'28—15'23 y 20'21

Ferrocarril de Cremallera de Monistrol a Montserrat

SORTIDES de Barcelona: 4'25—5'50—8'13—13'29 —16'20

Línia de La Garriga, Vila y Sant Joan de les Abadesses

Per Sant Joan de les Abadesses: 5'08—8'13—14'24

Per Vich: 5'08—8'13—9'14—18'01

Per La Garriga: els mateixos que per Vila

Ferrocarril de Mollet a Caldes de Montbui

SORTIDES de Barcelona: 5'09—5'45—14'24 —16'01

Corresos

Companyia dels ferrocarrils de Madrid Saragossa y Alacant

Línia de Vilanova, Sant Vicenç, Reus, Saragossa y Madrid

SORTIDES

Per Saragossa y Madrid

Estació de França: 9'50—15'20—19'50 (E)

Baixador Passatge del Grau: 10'3—15'35

20'1 (E) Per Ross

Estació de França: 5'49—9'50—15'20—16'33 (E)

Baixador Passatge del Grau: 6'1—10'3—15'35

15'47—20'1 (E) Per Vilanova y Sant Vicenç

Estació de França: 5'49—8'15 (b)—9'50—11'10—15'20—15'33 (c)—18'27—19'50 (a)—20 (b)

Baixador Passatge del Grau: 6'1—8'17 (b)—10'3—11'31—15'35—15'47 (c)—18'50 (b)—30'1 (E)—29'19 (b)

Línia de Valls y Picamolinos

Per Picamolinos

Estació de França: 5'49—12'35

Baixador Passatge del Grau: 0'1—12'43

Per Valls

Estació de França: 5'49—12'35—15

Baixador Passatge del Grau: 6'1—12'48—18'18

Línia de Martorell, Sant Vicenç, Tarragona y Valencia

Per Valencia

Estació de França: 8'15 (d)—20 (d)

Baixador Passatge del Grau: 8'17 (d)—20'12 (d)

Per Tarragona

Estació de França: 4'30—8'9—10'10—18 (d)

Baixador Passatge del Grau: 4'43—8'17 (d)—9'23—18'13—20'12 (d)

Per Sant Vicenç

Estació de França: 5'49—8'15—9'50—10'35—15'33—15'45—18'20 (d)

Baixador Passatge del Grau: 4'43—7'45—9'23—12'48—15'47—18'13—20'12 (d)

SORTIDES ESPECIALES DEL FASEIG DE GRÀCIA PERA MOLINS DE REY

4'43—5'45—7'45—8'56—10'30—11'25—12'20—13'35—14'47—15'47—16'40—18'18—19'40—20'39 y 21—

ARRIBADES ESPECIALES AL FASEIG DE GRÀCIA PERA MOLINS DE REY

6'33—7'45—8'43—10'30—11'12—12'12—13'35—14'47—15'47—16'40—18'18—19'40—20'39 y 21—

Línia de Granollers, Empalmé, Gerona, Figueres y Prat

Per Figueres y Prat

Estació de França: 5—10'00 (E) 12'25—14'00

18'00 (F)—18'31 (E)

Per Gerona

Estació de França: 5—7'43—10 (E) 12'25—14

Per Empalmé

Estació de França: 5—7'43—10 (E) 12'25—14

16'40—18'31 (E)

Per Granollers

Estació de França: 5—7'43—12'25—14—18'30

19'19

Línia de Mataró

Per Espases

E. França: 4'5—18'30—16—18'16